

Ett par gånger i veckan är det allmän skjutning på Härads Jakttskyttebana. Då finns det möjlighet att träna upp sin förmåga att träffa både rörliga och stillastående föremål.

Träff på skjutbanan

Med en dryg månad kvar till älgjakten är det full aktivitet på Härads Jakttskytteklubb. - Rådet att det är på skjutbanan man ska göra misstagen inte i skogen gäller än, säger Rutger Karlsson, ordförande för jakttskytteklubben.

Okej, skämtet är gammalt. Men det stämmer ändå bra att man kan "bli medlem i jakttskytteklubben och träffa nya kamrater". En tisdagskväll på Härads jakttskyttebana tycks de flesta känna varandra och skämt och vänskapliga retsamheter bollas fram och tillbaka mellan männen som har kommit för att träningsskjuta och ställa in sike och vapen inför

den stundande älgjakten. Några övar upp träffsäkerheten med lerduveskytte, andra värmer upp studsaren på älgbanan. Och visst smäller det! - Vi har jobbat aktivt med att sänka ljudnivåerna. För några år sedan byggde vi med Studieförbundet hjälp ett skjutbås vid älgbanan. Det nästan halverade ljudet från skotten, från 120 decibel till 65 decibel. I år har vi byggt en ny uteplats under tak som också fungerar som ljuddämpande plank. Och vi är noga med att alla som är på banan har hörselskydd, säger Rutger. På älgbanan kan man träna både på stillastående tavla och rörligt föremål. Den här kvällen är det Agne Andersson som är markör.

Hans uppgift är att kontrollera hur skotten har träffat den "löpande" älgan och rapportera träffarna tillbaka till skytten.

Duktig skytt

Varje skytt får skjuta fyra skott per omgång på älgan. Kjell Mattsson visar sig vara en duktig skytt. Alla skott hamnar inom träffområdet, de allra flesta är så kallade femettor, vilket betyder att de hamnat i den innersta cirkeln där hjärtat sitter på en riktig älg. - Hamnar skotten inom träffområdet så faller man en levande älg. Men det är väldigt sällsynt att man skjuter på en löpande älg. En springande älg i skogen rör sig ju inte som den konstgjorda älgan

på banan och är betydligt svårare att träffa. Ingen vill vara den som skadskjuter en älg, säger Rutger.

Ingen sittande fågel

Den som ägnar sig åt fågeljakt skjuter däremot nästan alltid på rörligt föremål. Lerduveskytte är ett bra sätt att träna upp träffsäkerheten oavsett om man planerar att jaga fågel eller inte.

August Pärlemyr är bara 12 år och än så länge för ung för att få jaga själv. Men han följer gärna med pappa ut i jaktstegen och numera är han bättre på lerduveskytte än farsan.

- Det är bara andra året jag är med och skjuter, säger han och ser nöjd ut.

Mats Pettersson har en bra kväll och träffar 19 av 25 lerduvor.

- Jag jagar inte mycket fågel. Det roliga med lerduveskytte är att man får ögonblicklig bekräftelse på hur bra man träffar och snabbt övar upp sin skytteförmåga. Sedan är det roligt också att träffas på skjutbanan. Att fika tillsammans och sitta och snacka är viktigt det med, konstaterar han.

Mer än träffmåga

Att bli en skicklig jägare kräver mer än bara förmåga att pricka rätt, menar Mats Åkerberg som är ordförande för Härads älgskötselområde.

- Det är klart att det är jätteviktigt att öva skytte och känna sig säker på att man träffar innan man skjuter. Men det räcker inte att vara en duktig skytt. Man måste ha en känsla för djuren också och förmågan att förutse vad som ska hända härnäst. För att kunna det krävs erfarenhet och många timmar ute i skogen.

LENA WISTRAND

Studie
främjandet

Sanden yr när kulan går rakt igenom den löpande älgan på banan.

Agne Andersson är markör den här kvällen och rapporterar träffar.

Lerduveskytte är ett bra sätt att öva upp sin allmänna träffmåga.